

Prawo spadkowe

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters) Grecja

To zestawienie informacyjne zostało opracowane we współpracy z [Radą Notariatów Unii Europejskiej \(CNUE\)](#).

1 W jaki sposób dokonuje się rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (testament, testament wspólny, umowa dotycząca dziedziczenia)?

A. Dobrowolne rozporządzenie spadkiem jest możliwe wyłącznie za pomocą testamentu (art. 1710 i 1712 kodeksu cywilnego).

Przewiduje się następujące rodzaje testamentów:

a) testamenty zwykłe:

- testament holograficzny: w całości własnoręcznie spisany, opatrzony datą i podpisany przez spadkodawcę (bez korzystania z urządzeń mechanicznych) (art. 1721–1723 kodeksu cywilnego). Tego rodzaju testamentu nie trzeba składać w żadnym organie. Po śmierci spadkodawcy *każda osoba, u której znajduje się testament holograficzny, dowiedziawszy się o śmierci spadkodawcy, musi bez zbędnej zwłoki przekazać testament do ogłoszenia sędziemu rejonowemu sądu cywilnego właściwego dla miejsca ostatniego zamieszkania lub pobytu spadkodawcy albo dla miejsca zamieszkania danej osoby* lub też dowolnemu greckiemu urzędowi konsularnemu, jeżeli osoba, u której znajduje się testament, przebywa za granicą (art. 1774–1775 kodeksu cywilnego);
- testament zapieczętowany: sporządzany przez spadkodawcę i składany w zapieczętowanej kopercie u notariusza w obecności trzech świadków lub dwóch notariuszy i jednego świadka. Po śmierci spadkodawcy notariusz musi *bez zbędnej zwłoki osobiście doręczyć oryginał testamentu sędziemu rejonowemu sądu cywilnego właściwego dla rejonu, w którym znajduje się jego kancelaria notarialna* (art. 1738–1748 i 1769 kodeksu cywilnego);
- testament publiczny: ogłaszany ustnie przez spadkodawcę notariuszowi w obecności trzech świadków lub dwóm notariuszom w obecności jednego świadka. Na tej podstawie zostaje sporządzony akt notarialny. Akt notarialny zawiera testament i zostaje przekazany na przechowanie notariuszowi, który, *dowiedziawszy się o śmierci spadkodawcy, musi bez zbędnej zwłoki przesłać odpis testamentu sędziemu rejonowemu sądu cywilnego właściwego dla rejonu, w którym znajduje się jego kancelaria notarialna* (art. 1724–1737 i 1769 kodeksu cywilnego);

b) testamenty szczególne:

w szczególnych okolicznościach testament może zostać sporządzony na pokładzie statku (art. 1749–1752 kodeksu cywilnego), przez żołnierzy uczestniczących w kampanii wojennej (art. 1753–1756 kodeksu cywilnego) oraz osoby pozbawione wolności (art. 1757 kodeksu cywilnego). Testament szczególny należy niezwłocznie doręczyć do najbliższego greckiego urzędu konsularnego lub notariusza w Grecji, a także należy o nim poinformować właściwy organ nadzorczy (art. 1761–1762 kodeksu cywilnego). Testament szczególny staje się

nieważny z chwilą upływu trzech miesięcy od dnia, w którym ustały szczególne okoliczności mające wpływ na spadkodawcę, pod warunkiem że spadkodawca pozostaje przy życiu (art. 1758-1760 kodeksu cywilnego).

Każdy testament ma taką samą moc, przy czym kolejny testament uchyla poprzedni, pod warunkiem że spadkodawca wyraźnie uchylił poprzedni testament lub jeżeli kolejny testament zawiera postanowienia sprzeczne z postanowieniami poprzedniego testamentu lub od nich odmienne. W ostatnim przypadku kolejny testament uchyla jedynie te części poprzedniego testamentu, które stoją z nim w sprzeczności (art. 1763-1768 kodeksu cywilnego).

We wszystkich przypadkach spadkodawca musi mieć zdolność do czynności prawnych, działać z własnej i nieprzymuszonej woli, a także spełniać wymogi określone w prawie dotyczące legalnego wykonania wszystkich rodzajów testamentów.

B. Alternatywnym rozwiązaniem jest sporządzenie umowy darowizny na wypadek śmierci (*donatio mortis causa*) (art. 2032-2035 kodeksu cywilnego). W tym przypadku obdarowanego nie uznaje się jednak za spadkobiercę darczyńcy ani za następcę prawnego pod tytułem ogólnym.

C. Testament wspólny (tj. testament sporządzany przez co najmniej dwie osoby w formie jednego aktu) jest zabroniony przez prawo (art. 1717 kodeksu cywilnego).

D. Zabronione są także umowy dotyczące przyszłego dziedziczenia (art. 368 kodeksu cywilnego).

2 Czy należy ten dokument zarejestrować, a jeżeli tak, w jaki sposób?

A. Testament holograficzny nie musi być przekazany do konkretnego organu. Ze względów bezpieczeństwa spadkodawca może jednak powierzyć testament notariuszowi na przechowanie (art. 1722 kodeksu cywilnego).

B. Testamenty zapieczętowane i testamenty publiczne muszą zostać złożone u notariusza, a ponadto musi zostać sporządzony odpowiedni akt notarialny (art. 1743 i 1732 kodeksu cywilnego).

C. Testament szczególny musi zostać zgłoszony organowi nadzorcemu oraz musi zostać niezwłocznie doręczony do najbliższego greckiego urzędu konsularnego lub notariusza w Grecji (art. 1761-1762 kodeksu cywilnego).

D. Po śmierci spadkodawcy *notariusz, u którego znajduje się testament, musi przesłać odpis testamentu, w przypadku testamentu publicznego, sędziemu rejonowego sądu cywilnego, a w przypadku testamentu zapieczętowanego lub szczególnego musi osobiście doręczyć oryginał testamentu do ogłoszenia sędziemu rejonowego sądu cywilnego właściwego dla rejonu, w którym znajduje się jego kancelaria notarialna* (art. 1769-1780 kodeksu cywilnego oraz art. 807-811 kodeksu postępowania cywilnego). *Każda osoba, u której znajduje się testament holograficzny, dowiedziawszy się o śmierci spadkodawcy, musi bez zbędnej zwłoki przekazać testament do ogłoszenia sędziemu rejonowego sądu cywilnego właściwego dla miejsca ostatniego zamieszkania lub pobytu spadkodawcy albo dla miejsca zamieszkania danej osoby* (art. 1774-1775 kodeksu cywilnego oraz art. 807-811 kodeksu postępowania cywilnego). Jeżeli osoba, u której znajduje się testament, mieszka za granicą, może ona złożyć testament w dowolnym greckim urzędzie konsularnym.

E. Każda osoba, która znajdzie testament lub u której testament się znajduje, a która nie przekaże go niezwłocznie właściwemu organowi, podlega bezpośrednio sankcjom cywilnym i karnym, a jeżeli jest spadkobiercą - uznaje się ją za wyłączonej od dziedziczenia (art. 914, 902, 903 i 1860 kodeksu cywilnego, art. 811 kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 222 i 242 kodeksu karnego).

3 Czy istnieją jakieś ograniczenia dotyczące rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci (np. zachówek)?

A. Zstępni i rodzice spadkodawcy, jak również pozostający przy życiu małżonek lub osoba, z którą spadkodawca pozostawał w zarejestrowanym związku partnerskim, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, są uprawnieni do otrzymania zachowku (art. 1825 kodeksu cywilnego i art. 11 ustawy nr 3719/2008).

B. Zachówek odpowiada połowie udziału przypadającego przy dziedziczeniu ustawowym. Uprawniony do zachowku z mocy prawa jest uwzględniony jako spadkobierca prawowity w odniesieniu do tego udziału

spadkowego (art. 1825 kodeksu cywilnego).

C. Metoda obliczania tego wskaźnika jest skomplikowana. Uwzględnia się świadczenia podlegające opodatkowaniu, które uprawniony otrzymał już od spadkodawcy, oraz całkowitą (nominalną) wartość masy spadkowej (art. 1830-1834 kodeksu cywilnego).

D. Wszelkie ograniczenia wynikające z testamentu w odniesieniu do uprawnionego do zachowku uznaje się za niezapisane w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do zachowku (art. 1829 kodeksu cywilnego). Wszczynając odpowiednie postępowanie, uprawniony do zachowku może dochodzić stwierdzenia nieważności darowizny dokonanej przez spadkodawcę za jego życia, jeżeli masa spadkowa, która nadal istnieje w chwili śmierci spadkodawcy, jest niewystarczająca do pokrycia zachowku. Prawo do wytoczenia powództwa podlega przedawnieniu po dwóch latach od śmierci spadkodawcy (art. 1835-1838 kodeksu cywilnego).

E. Uprawniony do zachowku z mocy prawa nie otrzyma zachowku, jeżeli został wydziedziczony przez spadkodawcę (art. 1839-1845) lub jeżeli został wyłączony od dziedziczenia (art. 1860-1864). Uprawniony do zachowku z mocy prawa może odrzucić spadek (art. 1847-1859 kodeksu cywilnego) lub może zrzec się prawa do zachowku (art. 1826 kodeksu cywilnego).

4 W przypadku braku rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci – kto jest uprawniony do dziedziczenia i w jakich częściach?

Istnieje sześć grup spadkobierców ustawowych. Osoba należąca do danej grupy nie zostanie powołana do dziedziczenia, jeżeli do dziedziczenia została powołana inna osoba należąca do wcześniejszej grupy (art. 1819 kodeksu cywilnego).

A. Do pierwszej grupy spadkobierców ustawowych należą zstępni spadkodawcy. Dziedziczenie ustala się według szczepów (*per stirpes*). Najbliższy zstępny wyklucza dalszych zstępnych z tego samego szczepu. Dzieci dziedziczą w częściach równych (art. 1813 kodeksu cywilnego).

Małżonek pozostający przy życiu również należy do pierwszej grupy i otrzymuje jedną czwartą spadku (art. 1820 kodeksu cywilnego).

Osoba pozostająca przy życiu, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, również należy do pierwszej grupy i otrzymuje jedną szóstą spadku (art. 11 ustawy nr 3719/2008).

B. Rodzice i rodzeństwo spadkodawcy oraz dzieci i wnuki wszystkich braci i siostr spadkodawcy, którzy zmarli przed spadkodawcą lub zrzekli się swoich praw do spadku bądź zostali wyłączeni od dziedziczenia, również należą do drugiej grupy dziedziczenia. Rodzice i rodzeństwo oraz dzieci i wnuki wszystkich braci i siostr spadkodawcy, którzy zmarli przed spadkodawcą lub zrzekli się swoich praw do spadku bądź zostali wyłączeni od dziedziczenia, dziedziczą według szczepów (art. 1814 kodeksu cywilnego).

Jeżeli rodzeństwo przyrodnie jest zaszeregowane wraz z rodzicami lub rodzeństwem rodzonym lub wraz z dziećmi lub wnukami rodzeństwa rodzonego, otrzymuje ono połowę udziału przypadającego rodzeństwu rodzonemu. Połowę tego udziału otrzymują także dzieci lub wnuki wszystkich braci i siostr spadkodawcy, którzy zmarli przed spadkodawcą lub zrzekli się swoich praw do spadku bądź zostali wyłączeni od dziedziczenia (art. 1815 kodeksu cywilnego).

Małżonek pozostający przy życiu również należy do drugiej grupy i otrzymuje połowę spadku (art. 1820 kodeksu cywilnego).

Osoba pozostająca przy życiu, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, również należy do drugiej grupy i otrzymuje jedną trzecią spadku (art. 11 ustawy nr 3719/2008).

C. Do trzeciej grupy dziedziczenia należą dziadkowie oraz dzieci i wnuki spośród zstępnych spadkodawcy.

Jeżeli w momencie śmierci spadkodawcy dziadkowie z obu linii pozostają przy życiu i nie zrzekli się swojego prawa do spadku ani nie zostali wyłączeni od dziedziczenia, będą oni wyłącznymi spadkobiercami i będą dziedziczyli w częściach równych.

Jeżeli w momencie śmierci spadkodawcy jedno z dziadków ze strony ojca lub matki nie żyje lub zrzekło się prawa do spadku lub zostało wyłączone od dziedziczenia, udział spadkowy przypada jego dzieciom i wnukom. W przypadku braku dzieci i wnuków lub jeżeli dzieci i wnuki zrzekły się swoich praw do spadku lub zostały wyłączone od dziedziczenia, udział osoby, która zmarła lub zrzekła się prawa do spadku lub została wyłączona od dziedziczenia, przypada jednemu z dziadków w tej samej linii, a w przypadku braku takich dziadków lub jeżeli zrzekli się oni prawa do spadku lub zostali wyłączeni od dziedziczenia, udział spadkowy przypada ich dzieciom i wnukom.

Jeżeli w momencie śmierci spadkodawcy dziadkowie ze strony ojca lub matki nie żyją lub zrzekli się swojego prawa do spadku lub zostali wyłączeni od dziedziczenia i nie mają dzieci ani wnuków albo ich dzieci i wnuki zrzekły się swojego prawa do spadku lub zostały wyłączone od dziedziczenia, wyłącznymi spadkobiercami są dziadkowie z drugiej linii oraz ich dzieci i wnuki.

Dzieci dziedziczą w częściach równych i wykluczają wnuki z tego samego szczepu. Wnuki dziedziczą według szczepów (art. 1816 kodeksu cywilnego).

Małżonek pozostający przy życiu również należy do grupy trzeciej i otrzymuje połowę spadku (art. 1820 kodeksu cywilnego).

Osoba pozostająca przy życiu, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, również należy do grupy trzeciej i otrzymuje jedną trzecią spadku (art. 11 ustawy nr 3719/2008).

D. Do czwartej grupy należą pradziadkowie spadkodawcy, którzy dziedziczą w częściach równych niezależnie od linii pokrewieństwa (art. 1817 kodeksu cywilnego).

Małżonek pozostający przy życiu również należy do czwartej grupy i otrzymuje połowę spadku (art. 1820 kodeksu cywilnego).

Osoba pozostająca przy życiu, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, również należy do czwartej grupy i otrzymuje jedną trzecią spadku (art. 11 ustawy nr 3719/2008).

E. Pozostający przy życiu małżonek lub osoba, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, należą również do piątej grupy i otrzymują cały spadek (art. 1821 kodeksu cywilnego i art. 11 ustawy nr 3719/2008).

Ani rozwiedziony małżonek, ani osoba pozostająca przy życiu, z którą spadkodawca zawarł zarejestrowany związek partnerski, który to związek został rozwiązany za życia spadkodawcy, nie są objęci dziedziczeniem ustawowym.

Małżonek pozostający przy życiu, przeciwko któremu spadkodawca z ważnych przyczyn wniósł pozew rozwodowy, jest wyłączony z dziedziczenia ustawowego (art. 1822 kodeksu cywilnego).

F. Do szóstej grupy dziedziczenia należy państwo greckie, które otrzymuje całość spadku z dobrodziejstwem inwentarza (art. 1824 kodeksu cywilnego i art. 118 ustawy ustanawiającej kodeks cywilny).

5 Jaki organ jest właściwy:

5.1 w sprawach dziedziczenia?

W sprawach związanych z dziedziczeniem właściwy jest sąd spadku, tj. *rejonowy sąd cywilny* w rejonie, w którym spadkodawca posiadał miejsce zamieszkania w chwili śmierci lub miejsce pobytu w przypadku braku miejsca zamieszkania, lub *rejonowy sąd cywilny w stolicy państwa* w przypadku braku miejsca pobytu (art. 30 i 810 kodeksu postępowania cywilnego).

Do sporządzania i zabezpieczenia testamentów właściwi są również notariusze i greckie urzędy konsularne.

Ponadto, do przyjmowania deklaracji dotyczących podatku od spadków i darowizn oraz nakładania podatków od spadków i darowizn właściwe są również greckie organy podatkowe.

5.2 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu spadku?

5.3 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zapisu?

5.4 do przyjęcia oświadczenia o zrzeczeniu się lub przyjęciu zachowku?

Odnosnie do pkt 5 lit. b)–d): następujące oświadczenia składa się w sekretariacie sądu spadku:

- oświadczenia o odrzuceniu spadku lub zapisu przez któregokolwiek ze spadkobierców (spadkobiercę testamentowego, spadkobiercę ustawowego, spadkobiercę prawowitego). Odrzucenia należy dokonać w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym strona odrzucająca spadek dowiedziała się o otwarciu spadku i o przyczynie otwarcia. Jeżeli spadkodawca lub spadkobierca zamieszkiwał za granicą, termin odrzucenia spadku zostaje przedłużony do jednego roku (art. 812 kodeksu postępowania cywilnego i art. 1847–1859 kodeksu cywilnego);
- oświadczenia o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza (art. 812 kodeksu postępowania cywilnego i art. 1902–1912 kodeksu cywilnego);
- oświadczenia o zgodzie lub niezgodzie na pełnienie obowiązków wykonawcy testamentu lub o zwolnieniu z tej funkcji (art. 812 kodeksu postępowania cywilnego i art. 2017–2031 kodeksu cywilnego);
- oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu powołania na kuratora spadku bezdziedzicznego (art. 812 kodeksu postępowania cywilnego i art. 1865–1870 kodeksu cywilnego).

6 Proszę krótko opisać postępowanie spadkowe na podstawie prawa krajowego, w tym dział spadku i podział składników majątku (w tym informacje, czy postępowanie spadkowe jest wszczynane z urzędu przez sąd lub inny właściwy organ)

A. W terminie wyznaczonym na odrzucenie spadku (tj. w ciągu czterech miesięcy lub jednego roku, jeżeli spadkodawca lub spadkobierca zamieszkiwał za granicą w chwili otwarcia spadku – art. 1847 kodeksu cywilnego) spadkobierca może złożyć w sekretariacie sądu spadku (*w art. 810 kodeksu postępowania cywilnego określa się, który sąd rozpatrujący sprawy spadkowe, jest właściwy*) oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza. W tym przypadku spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza przejmuje odpowiedzialność za długi spadkowe do wartości stanu czynnego spadku (art. 1902 i 1904 kodeksu cywilnego).

Spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi sporządzić spis inwentarza stanu czynnego spadku w terminie czterech miesięcy. Majątek spadkowy stanowi majątek, który jest odrębny od majątku osobistego spadkobiercy. Spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi spłacić wierzycieli spadkowych, a następnie zapisobierców. W przypadku oświadczeń o zrzeczeniu się aktywów majątku spadkowego spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi zwrócić się o pozwolenie do sądu spadku (art. 1902–1912 kodeksu cywilnego i art. 812, 838–841 kodeksu postępowania cywilnego).

B. Wierzyciele spadkowi lub spadkobiercy mogą zwrócić się do sądu spadku o sądową likwidację spadku (art. 1913 kodeksu cywilnego). Sąd musi zarządzić likwidację spadku na wniosek spadkobiercy przyjmującego spadek z dobrodziejstwem inwentarza, zaś spadkobierca przekazuje wówczas majątek spadkowy wierzycielom i zostaje zwolniony z wszelkich zobowiązań (art. 1909 kodeksu cywilnego).

Sąd spadku wyznacza likwidatora do celów likwidacji, który zwraca się do wierzycieli o zgłoszenie roszczeń. Zaspokojenie roszczeń wierzycieli ma pierwszeństwo przed zaspokojeniem roszczeń zapisobierców (art. 1913–1922 kodeksu cywilnego).

C. Jeżeli spadkobierca jest nieznan (spadek bezdziedziczny), sąd spadku wyznacza kuratora spadku bezdziedzicznego, który jest odpowiedzialny za zarządzanie spadkiem i zaspokojenie roszczeń wierzycieli do czasu ustalenia spadkobiercy (art. 1865–1870 kodeksu cywilnego).

D. Jeżeli spadkodawca znajdował się już w stanie upadłości, w odniesieniu do masy spadkowej kontynuuje się postępowanie upadłościowe.

7 W jaki sposób i kiedy dany podmiot staje się spadkobiercą lub zapisobiercą?

A. Spadek przechodzi automatycznie na spadkobiercę w momencie śmierci spadkodawcy. W związku z tym zasadniczo nie wymaga się żadnego wyraźnego oświadczenia o przyjęciu spadku (art. 1846 kodeksu cywilnego).

B. Jeżeli swoim zachowaniem spadkobierca wskazuje, że pragnie zostać spadkobiercą (poprzez udział w dziedziczeniu), uznaje się, że przyjął on spadek w drodze milczącej zgody (art. 1849 kodeksu cywilnego).

C. Jeżeli spadkobierca nie skorzystał z prawa do odrzucenia spadku w wyznaczonym terminie (tj. w ciągu czterech miesięcy lub jednego roku, jeżeli spadkodawca lub spadkobierca zamieszkiwał za granicą w chwili otwarcia spadku – art. 1847 kodeksu cywilnego), domniemywa się, że doszło do przyjęcia spadku (w art. 1850 kodeksu cywilnego).

D. Istnieje wyjątek od zasady automatycznego przyjęcia spadku, w przypadku gdy przedmiotem dziedziczenia jest tytuł własności lub każde inne prawo rzeczowe do nieruchomości. W takim przypadku oświadczenie o przyjęciu spadku lub akt poświadczenia dziedziczenia należy zarejestrować w rejestrze aktów notarialnych lub rejestrze gruntów, a spadkobierca nabywa prawo rzeczowe z mocą wsteczną od momentu śmierci spadkodawcy (art. 1846, 1193, 1195 i 1198 kodeksu cywilnego).

8 Czy spadkobiercy odpowiadają za długi spadkowe, a jeżeli tak, na jakich warunkach?

A. Spadkobierca jako następca prawny spadkodawcy pod tytułem ogólnym odpowiada za długi spadkowe również swoim majątkiem osobistym, w odróżnieniu od zapisobierców, którzy są spadkobiercami spadkodawcy pod tytułem szczególnym (art. 1901 kodeksu cywilnego).

B. W terminie na odrzucenie spadku (tj. w ciągu czterech miesięcy lub jednego roku, jeżeli spadkodawca lub spadkobierca zamieszkiwał za granicą w chwili otwarcia spadku – art. 1847 kodeksu cywilnego) spadkobierca może złożyć w sekretariacie sądu spadku oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza. W tym przypadku spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza przyjmuje odpowiedzialność za długi spadkowe do wartości stanu czynnego spadku (art. 1902 i 1904 kodeksu cywilnego).

C. Spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi sporządzić spis inwentarza stanu czynnego spadku w terminie czterech miesięcy. Majątek spadkowy stanowi majątek, który jest odrębny od majątku osobistego spadkobiercy. Spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi spłacić wierzycieli spadkowych, a następnie zapisobierców. W przypadku oświadczeń o zrzeczeniu się aktywów majątku spadkowego spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza musi zwrócić się o pozwolenie do sądu spadku (art. 1902–1912 kodeksu cywilnego i art. 812, 838–841 kodeksu postępowania cywilnego).

D. W czasie sporządzania spisu inwentarza wierzyciele spadkowi mogą zwrócić się do sądu spadku o przeprowadzenie sądowej likwidacji spadku (art. 1913 kodeksu cywilnego). Sąd musi zarządzić likwidację spadku na wniosek spadkobiercy przyjmującego spadek z dobrodziejstwem inwentarza, zaś spadkobierca przekazuje wówczas majątek spadkowy wierzycielom i zostaje zwolniony z wszelkich zobowiązań (art. 1909 kodeksu cywilnego).

9 Jakich dokumentów/informacji wymaga się zazwyczaj w celu zarejestrowania nieruchomości?

Do zarejestrowania odziedziczonej nieruchomości konieczny jest dokument urzędowy (zazwyczaj akt notarialny o przyjęciu spadku lub akt poświadczenia dziedziczenia). Musi on zostać złożony we właściwym organie (rejestrze aktów notarialnych lub rejestrze gruntów) działającym w miejscu, w którym położona jest dana nieruchomość.

W celu uzyskania dalszych informacji zob.: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Czy wyznaczenie zarządcy jest obowiązkowe czy obowiązkowe na wniosek? Jeżeli jest to obowiązkowe lub obowiązkowe na wniosek, jakie czynności należy podjąć?

Na mocy greckiego prawa spadkowego spadek przechodzi na spadkobiercę z chwilą śmierci spadkodawcy bez konieczności podejmowania jakichkolwiek czynności przez pełnomocnika lub zarządcy (art. 983 i 1846 kodeksu cywilnego).

9.2 Kto jest uprawniony do wykonania rozrządzenia na wypadek śmierci lub zarządzania masą spadkową osoby zmarłej?

Sam spadkobierca, który w związku z tym zarządza masą spadkową. Jeżeli istnieje kilku spadkobierców, wspólnie zarządzają oni spadkiem, aż do czasu jego podziału (art. 1884–1894 kodeksu cywilnego).

Spadkodawca może wyznaczyć w swoim testamencie – lub spadkobiercy w drodze porozumienia lub wniosku złożonego do sądu spadku – wykonawcę testamentu, który będzie odpowiedzialny za zarządzanie spadkiem i jego podział (art. 2017–2031 kodeksu cywilnego).

Jeżeli spadkobierca jest nieznan (spadek bezdziedziczny), sąd spadku wyznacza kuratora spadku bezdziedzicznego, który jest odpowiedzialny za zarządzanie spadkiem do czasu ustalenia spadkobiercy (art. 1865–1870 kodeksu cywilnego).

9.3 Jakie uprawnienia przysługują zarządcy?

Spadkobierca przyjmujący spadek z dobrodziejstwem inwentarza zarządza spadkiem do czasu zaspokojenia roszczeń wierzycieli spadkowych (art. 1902–1912 kodeksu cywilnego).

Na wniosek któregośkolwiek z wierzycieli lub spadkobierców złożony do sądu spadku sąd może wydać nakaz likwidacji spadku, którą przeprowadzi likwidator wyznaczony przez sąd spadku (art. 1913–1922 kodeksu cywilnego).

10 Jakie dokumenty zgodnie z prawem krajowym są zazwyczaj wydawane w toku i na koniec postępowania spadkowego, by poświadczyć status i prawa beneficjentów? Czy mają one szczególny skutek dowodowy?

A. Każda zainteresowana strona (spadkobierca, zapisobierca, powiernik, wykonawca testamentu, wierzyciele spadkowi, nabywca spadku) może zwrócić się do *sędziego rejonowego sądu cywilnego* właściwego dla sprawy spadkowej z wnioskiem o wydanie aktu poświadczenia dziedziczenia w ramach postępowania nieprocesowego (art. 819 kodeksu postępowania cywilnego).

B. Akt poświadczenia dziedziczenia jest to dokument wydany przez *sędziego rejonowego sądu cywilnego* właściwego dla sprawy spadkowej, który to dokument zawiera informacje dotyczące dziedziczenia (statusu i praw, udziału w spadku) (art. 1961 kodeksu cywilnego i art. 820 kodeksu postępowania cywilnego). Akt poświadczenia dziedziczenia może mieć charakter dokumentu osobistego (w którym poświadcza się status i udział tylko jednej osoby) lub dokumentu zbiorowego (wydanego współspadkobiercom lub więcej niż jednej osobie) (art. 1960 kodeksu cywilnego).

C. Uznaje się, że osoba określona w akcie poświadczenia dziedziczenia jako spadkobierca, zapisobierca, powiernik lub wykonawca testamentu posiada status i prawa wskazane w poświadczeniu. Takie domniemanie można podważyć (art. 821 kodeksu postępowania cywilnego i art. 1962 kodeksu cywilnego).

D. Akt poświadczenia dziedziczenia charakteryzuje się walorem zaufania publicznego. Wszystkie osoby trzecie dokonujące transakcji w dobrej wierze z osobą wskazaną w akcie poświadczenia dziedziczenia jako spadkobierca podlegają ochronie (art. 822 kodeksu postępowania cywilnego i art. 1963 kodeksu cywilnego).

E. W przypadku gdy wydano akt poświadczenia dziedziczenia obarczony błędami podlega on uchyleniu, zmianie, unieważnieniu i wycofaniu, przy czym przepisy prawne przewidują, że od orzeczenia w sprawie wydania aktu poświadczenia dziedziczenia przysługują wszystkie zwyczajne i nadzwyczajne środki zaskarżenia (art. 1964–1966 kodeksu cywilnego i art. 823–824 kodeksu postępowania cywilnego).

F. Jeżeli przedmiotem dziedziczenia jest prawo rzeczowe do nieruchomości, spadkobierca może zarejestrować akt poświadczenia dziedziczenia (art. 1846, 1193, 1195 i 1198 kodeksu cywilnego).

G. Oprócz aktu poświadczenia dziedziczenia istnieją także inne dokumenty potwierdzające status i prawa spadkobiercy (takie jak odpis testamentu, akty stanu cywilnego, wniosek o wydanie orzeczenia deklaratywnego itp.).

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

■ Ostatnia aktualizacja: 11/12/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.